

כל שעה פרק שני פסחים

כב:

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) חולין (ג) ט: לעיל
 ט: (כ) ט: פ"א ז'
 (ג) ב"ק מ"א קדושין ט'
 (ד) חגיגה י"א ט' (ה) ב"ק
 מ"א: קדושין ט' במזכות
 ט: (פ"א ט') (קדושין ט')
 מ"ר ט: ט' ט' ט' ב"ק
 מ"א: מנחות ט' במזכות
 (ז) נדר ט' (ח) קדושין
 ט: ב"ק ט' (ט) ט' ט' ט' ט'
 ט' ט' (ט) ט' ט' ט' ט' ט'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'

מוסף רשי"י

[illegible]

יר הנאה דמחז מנא יוכל הא לא חלאל
 ואה: למאי הלכתא איקסא דם למיס.
 יך דיתסרו. ומנבילה לא אוסביניה
 משרייה דלי כרי יהודה סבר לדרים
 ככתבן הוא דלחא ואי כר"מ סבר ה
 לאטרוץ לא חללים ומניה דגר למירה
 דכנרי: לא תקדיש נפש עם הכהן.
 צעוד שהנפש בו: בני נח נאשר להם
 אבר מן החיים דכתיב (בראשית ט) אך
 בשר בנפשו דמו לא תאכלו: לפני עור.
 וכן נאשר כל חיות וכל חיה וכל

תחתיו זה חתמו: חנה משה'ל
עור לא תקן משול אצל משה'ל
אחריתו כגון מכלול שרי: **לבלתי אכול**
הדם. סיפיה דקרא לא תאכל הגשם
וגו': **מה אכר מן הדי אכור.** בחיקור
האמור בו ק' דם מן הדי אכור' בחיקור
האמור בו כלומר דם משום דם גמור
מזה ודומה דר חוק לבלתי אכול הדם
אחצתה מבקרך ומאנאך דכתיב לעיל
ואי ודם יצוה הוא דאכור אצל דם
הקור מותר: ואיזה ור' כלומר דם
איהו דם מן הדי אכור משום דם הלא
דם הגשם מכיב על דם הקור של גממה
שהגשם יוצאה בו. יש ד' מיני דמים
בהיקן דלאחרין כבירות (דף כג.)
בתחלה שותה ולבסוף מקלה ואח"כ
משמר וסופי שותה יש מהן שאין
השמה יוצאה בו ויש מהן שהשמה
יוצאה בו והתם תניא איהו דם היקן
שהשמה יוצאה בו כל זמן שמקלה בו':
שם שחטו כור. והכי אמר קרא סקול
ישקל האור כור' לא סקולו אעפ"ה לא
יאכל האר בור': **איסור סניא לא**
משמע. וקשיא אפילו לחוקי וכ"ש
לרבי אבהו: **ולכנן תנאי.** דנביק פ'
שור שנגח (דף מה: ומג.) דמפקי ליה
להאי נקי דרשמה אחרתה לאשמעי'
דהם פטור מחיי סופר דקראת נקי
מחיי סופר אם המית איש דאילו מועד
משלם סופר שלם והתם אפי' חיי סופר
לא משלם ואיכא דמפקי ליה דלמי
וולדות אם נגח אשה הרה יוצאו לילדה:
ואידך. דנפקא ליה הלאה עור מנקי:
אם לא דריש. לרבינא דסבר לה
כשמעון העמקווי שפירס כל אחים
שבתורה לרבות כיון שהיה לאח ה'
אלהיך תירא אתר מן הארבה תירא
למי פירס מכולן וומר בו מכל רבינון
שדרש דמדהא לאו לרבינו אחא בולהו
נמי לאו לרבינו אחא: **לרבות תלמידי**
תמיים. יצאה מורא רבן כמורא
אמרי: **ולא ידעו בו.** ענין בקליפה
שמים שהמורא אכור משום ערלה
כפרי עצמו: **ולא ידליק בו אם הנר.**
כגון בשמן של ערלה: **והשפא**
דכתיבי בני קראי. לאסריה:
לכס. דמשמע התירא לתארי אחא:
לרבים

והחמא וערלתם ערלתו ערלים
ויסור הנאה לא משמע לעולם
נאה ושאי התם דכתיב לכם
שלכם יהא קמשמע לן ואלא
גיא הלאם לרבות את הנמוע
לרבים

במשמע, ואצטרך סלקא דעתיך אמינא הואיל וכתב
 לכתב הני קראי למיסר, ואמרינן לעולם איסור הנאה
 דע לרבים.

ולחזקו. דאמר לעיל (נא):
 ולא חאלנו לא משמע ליה
 לתשריה בהנאה ומיהא
 לחזקיה למאי אליטריך קרא

שיר ודורי אבר מן החי דכתיב
ש עס הבשר ותניא ר'בי נתן
שלא יושיט אדם כוס יין
החי לבני נח ת"ל ילפני עור
וול הא לכלבים שרי שאני
איתקש לרם דכתיב זרק חזק
הרם כי הרם הוא הנפש
הלכתא איתקש אבר מן
לך דם הוא דאיתקש לאבר
ל מן החי אסור אף דם מן החי
יזה דם הקזה שהנפש יוצאה
הנספל דרחמנא אמר לא
דיו ותניא במשמע שנאמר
ישור אני יודע שהיא נבלה
באכילה ומה ת"ל לא יאכל
ב שאם שחטו לאחר שנמנר
אין לי אלא באכילה בהנאה
על השור נקי מאי משמע
אומר כאדם שאומר לחבירו
ונכסיו ואין לו בהם הנאה של
דכתב ובעל השור נקי דאי
יסור אכילה משמע איסור
מע לעולם לא יאכל איסור
הנאה משמע ובעל השור
זו הוא דאמא ואיצטריך ס"ד
ל את בשרו כתיב בשרו אין
ל ולהנך תנאי דמפקי ליה
דרשה אחרינא לחצי כופר
הנאת עורו מנא להו נפקא
דיו את הטפל לבשרו ואידך
ג כדתינא שמעון העמסוני
יה העמסוני היה דורש כל
ביון שהנעי לאת ה' אליהך
דורו ל תלמידיו רבי כל אתים
תהא עליה אמר להם כשם
על הדרישה כך אני מקבל
שה עד שבא ר"ע ודרש את
רא לרבות תלמידיו חכמים
חמנא אמר ערלים לא יאכל
לא יאכל אין לי אלא איסור
לא יונה ממנו שלא יצבע בו
ל דהה"ה יוצאין יוצאין

הנה אמינא איסור אכילה משמע
ע בין איסור אכילה בין איסור
דעתך אמינא הואיל וכתב לכ
הנך קראי לכם למה לי לכר

למולם לא יאכל אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה ואקשינן למה לי למכתב לבס להחזיר ולמיהדר

בני נח. חיים כיון דבאבר מן הדי
מר בפ"ק דמסכת ע"ב (דף י"ט) וס
לא יתן א"כ היי דייק דשרי בנהלה א
וכר היה אסור להושיע דלסור להשתכ
יעבד שכרו מותר
דמס' ע"ו (דף סג.)
תחלה ויבטלם נמי
לו העניי'ם טובה
דלמר בסוף אל
אם הייתה טעונה
א"כ אברהם אבי

כמים אינו מסתפק
לא תאכל ה' ממנו
אומר "מנין
לנויר ואבר ממנו
לא תתן מבשרי
אבר מן החי
לכלית אכול
לנו עונה;

ולחזוקתו למ
החי לדם אמר
מן החי מה אמר
אסור ואי זה
בו והרי שזוהר
יאכל את בני
יסקול יסקל
ונבלה אסוריה יסקל
מגיד לך הכבר
(את) דינו אסור
מנן ת"ל יי
שמעון פנני וזמ
יצא פלוגי נקי
כלום פלוגי
מלא יאכל
הנאה לא ממ
אכילה ואיסור
נקי להנאות ע
אמינא לא ייא
עורו לא קק
לראי קרא
ולדמי וולדות
לרו מאת בני

(ז) את לא דר
ואמרי לה נח
אתים שבחורו
תירא פירש א
שרשת מה
שקבלתי שבו
שכר על הפל
ה' אליהן ד
והרי ערלה ד
ותניא "ערלים"
אכילה ימנן
ולא ידליק בו
ערלים לא יא
הא לאו הכי
לא יאכל מש
ואצטריך סלק
השתא דכתבי
עמיא קשה הרי
נאי אלטרין ג'
ערלים לצייע
וחי' לסם לנטוע
הדלקה אחת לא
זה מהנן ערלים
אלה ומהד ערלים
אין קרא לאסור
משמע לאסור
וכי ופי הוי כמבי
יס הוי אקרין
הא וערלים לשום
קרא לצייע
דכתיב לס דלסם
אלה ומהד כי הוי
ולסם הוי שרין
מרן ק דמלא יאכל
היא חומת בעלמ'
(ג' ב"ק קפ. וסא)
נטוע

הדברים ערלים לא יאכלו, וקשיא לתרויהוה. ושני

וְאָבֶר מִן הַחַיִּי
מִיָּמֵי כֵּן
לֹא יוֹשֵׁב וְלֹא קֹמֵץ
הָיָה וְיִשְׂרָאֵל דְּרִיזוֹן דַּךְ
בְּהוּרָה קָפָה עַל גֵּב
דְּכַמְשָׁתָּה בִּפְּנֵי
מַלְכַּת מְקוֹם אֲסוּר
אֲסוּר דְּמַה שְׁמִינִי
חֲסִיד מַשְׁתַּכְּחִי וְכִי
נִזְוִיל (כִּי לֵב) :

מִן גֶּסֶךְ אֵין זְקוּק

תורה אור השלם
1. לא תאכלנו על
הארץ תשכנו כמים:

דליו ממטון חש
צער בעל חיים ח
והל מיוונו דאס
מחמל ליה אפרי
דלחן מחויה
סלקא דעדה
עורו
מעורו ומבשרו
בשרו אע"י עשנ
לית ליה הא דרש
וה' (ב"ק מ"ה)
מנח שלא
לדחוקו

דברים י ב
וְכִי תֵבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ
וְנִשְׁתַּחֲוִיתֶם כָּל עֵץ מֵאֲבֵל
וְעִרְלֹתָם עָרְלוּ אֶת
פְּרִי שֵׁלֶשׁ שָׁנִים יִדְוָה
לְכֶם עָרְלִים לֹא יֵאָכֵל:
וְיִקְרָא יֵט כֵּן

דבינו חננאל

[illegible]

שנים יהיה לכם (עורלים לא יאכל) הוה אמינא
מלא יאכל ו...

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones